

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 83

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 5 februarie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI	
1 MC. — Moțiune de cenzură „Guvernul Orban/PNL — privatizarea democrației românești”	2–4
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 603 din 10 octombrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia	5–8

ACTE ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

MOȚIUNE DE CENZURĂ

„Guvernul Orban/PNL — privatizarea democrației românești”

Dincolo de politică, în viață e vorba de priorități. Când vine vorba de alegeri și opțiuni, există o vorbă — banii sau viața?!

Pentru PSD, viața oamenilor e sfântă. Pentru Guvernul Orban profitul privat este mai important decât viața oamenilor.

Spun asta pentru a vă reaminti că datoria Guvernului pe care îl conduceți ar trebui să fie viața românilor. În momentul în care un stat reușește să protejeze viața cetățenilor săi, se poate îndrepta și spre îmbunătățirea ei. Dumneavoastră, însă, nu aveți nici viziune și nici priorități compatibile cu nevoile reale ale României anului 2020.

Decizia de asumare a răspunderii pe modificarea legislației electorale nu are legătură cu viața românilor, în niciun fel, ci cu calculele dumneavoastră electorale, o speranță goală că veți capitaliza electoral în timp util.

Să știți că, spre deosebire de încredere, care crește sau scade, în democrația de tip european, democrația liberală, spre care tindem cu toții, legitimitatea nu are nuanțe. Este ori nu este, o ai sau ai pierdut-o.

Și vă îndemn să analizați ce se întâmplă cu o țară, cu imaginea ei și cu legitimitatea guvernărilor atunci când aceștia calcă în picioare principiile de la baza democrației — să schimbi regulile în timpul jocului, să calci în picioare Comisia de la Veneția și recomandările ei. Și vă dau un exemplu: în 2018, Uniunea Europeană a tăiat integral finanțarea europeană pentru Republica Moldova pentru că, la Chișinău, au modificat legislația electorală, fără consultări, nu cu 3 luni înainte, cum faceți dumneavoastră, ci cu un an înainte.

Indiferent de partidul din care facem parte, legitimitatea, integritatea și grija sinceră față de viețile românilor noștri reprezintă mai mult decât simple concepte — sunt priorități reale, comune, pe care avem datoria să le respectăm indiferent de culoarea politică sau de numele partidului nostru.

Să le luăm pe rând. Legitimitatea deciziei politice stă la baza democrației liberale de tip european și vă spun direct, pe înțelesul dumneavoastră. Decizia de a modifica legislația electorală cu patru luni înainte de alegeri aruncă România la marginea Europei. Când o decizie politică calcă în picioare un principiu fundamental al democrației, drumul duce spre est, nu spre vest.

Integritatea, alături de consecvență, este calitatea esențială pentru a avea curaj să te uiți în ochii oamenilor care te votează. Dar dumneavoastră, care de 3 luni refuzați să guvernați și aveți un singur program de guvernare: „anticipate”, e clar că nu știți ce înseamnă integritate și demnitate în funcția publică!

Despre grija dumneavoastră față de români — din păcate, nu sunt multe de spus. Ar fi de spus despre „grija” PNL față de

sectorul privat și nici măcar aceasta nu este benefică tuturor din acest sector. Doar onora! Despre privatizarea programelor de sănătate și despre modul jalnic în care conduceți această țară din punct de vedere economic!

Stimați colegi,

Guvernul Orban trebuie demis de urgență nu doar pentru că această măsură de modificare a sistemului electoral în prag de alegeri încalcă standardele europene, dar — mai ales — pentru că adoptarea acestor modificări se face în mod unilateral, fără consultare și dezbateri, prin angajarea răspunderii de către partidul aflat la putere.

Standardele europene electorale au fost stipulate exact pentru combaterea unor astfel de tentații ale partidelor de a schimba regulile în timpul jocului și de a-și crea astfel un avantaj în competiția electorală.

PSD sancționează azi prin moțiuni de cenzură tocmai încălcarea gravă a standardelor electorale!

Cu fiecare angajare de răspundere, ordonanță după ordonanță, Guvernul PNL vrea să demonstreze tuturor că este groparul democrației românești!

V-am avertizat public, în repetate rânduri, că există o linie roșie peste care nu se poate trece și că modificarea legilor electorale cu atât de puțin timp înainte de alegeri este un abuz de democrație.

Ați ignorat cu bună știință toate aceste avertismente, ați călcat în picioare normele constituționale și ați trecut cu tancul peste standardele europene doar pentru a vă satisface setea electorală de putere!

Curtea Constituțională v-a spus deja, prin cele două decizii din 29 ianuarie 2020, că mergeți pe un drum greșit. Că este un abuz de putere să vii cu angajări de răspundere pe proiecte aflate deja în procedură parlamentară. Că PNL încalcă grav legea fundamentală!

Domnule Orban, ați deschis o cutie a Pandorei care poate avea repercusiuni tragice pe viitor asupra tuturor românilor. Regulile democratice nu sunt facultative!

Domnule Orban, încetați să vă mai comportați ca un vâtaf la conducerea țării! Încetați să vă mai bateți joc de această țară, mai bine fiți curajos și dați-vă demisia!

Stimați colegi,

PNL vrea azi din rațiuni pur politice să schimbe din temelii sistemul electoral. Dar actualii lideri PNL, aflați în cele mai înalte funcții din guvern — vicepremierii sau miniștrii —, au fost vârfurile

de lance ale partidului care în 2011 a făcut legea pentru alegerea primarilor într-un singur tur.

Acești lideri pedeliști vopsiți azi în liberali sunt adevărații părinți ai alegerilor într-un singur tur, iar acum tot ei spun că nu e bine și vor să revină la două tururi. În realitate, vor doar să „aranjeze” regulile așa cum le convine. Acum. Măine, schimbă tot! Dacă așa le convine din nou.

Printre votanții din 2011 ai alegerilor locale într-un singur tur se numără membri de vază ai PNL-ului de azi: Turcan Raluca, Olar Corneliu, Preda Cezar, Gheorghe Tinel, Ionescu George, Bălan Ioan, Bode Lucian, Anastase Roberta, Andronache Gabriel etc.

Acest lucru demonstrează foarte clar că PNL nu vrea să modifice legea electorală pentru că așa e bine pentru români, ci pentru că așa le convine acum. Dacă a fost bine cu un tur în 2011, de ce nu mai e bine cu un tur și în 2019?

Dar cel mai bine este să auzim argumentele pentru un singur tur chiar prin vocea doamnei Raluca Turcan din 2011: „Pe lângă simplificarea votului și reducerea cheltuielilor din banii statului, al doilea argument e legat de punerea în acord a procedurilor de vot pentru funcțiile alese. Avem vot într-un singur tur la președinții de CJ, avem un vot pentru Parlament, e bine să avem vot într-un singur tur și la primari. Al treilea argument e legat de interesul pentru eficientizarea și simplificarea scenei politice. De asemenea, votul într-un singur tur duce la guvernări stabile — fie că vorbim de guvernări locale, fie de guvernări naționale”.

Doamnelor și domnilor,

Din punct de vedere statistic, noua reglementare nu modifică substanțial procentele prin care partidele ar obține alte scoruri în alegeri. În 2008 a avut loc în România ultimul scrutin electoral cu alegerea primarilor în două tururi. Prezența la vot în 2008 a fost de 48,44%.

Din cele 3.183 de primării, 1.708 primari au câștigat alegerile din primul tur cu un scor de peste 50%, respectiv 53,66% din totalul primarilor au fost aleși din primul tur. În cel de-al doilea tur au fost alegeri în 1.475 de localități, iar în 1.049 dintre acestea a câștigat candidatul care s-a clasat pe primul loc și în primul tur de scrutin. În total, 2.757 de primari ar fi câștigat mandatul indiferent dacă alegerea primarilor ar fi fost într-un singur tur sau în două tururi (1.708 + 1.049) = 86,61% din total.

În 2016 am avut ultimele alegeri cu un singur tur de scrutin pentru primari, prezența la vot fiind de 48,44%, deci o prezență egală cu cea din 2008, când au fost două tururi de scrutin. Astfel, argumentul conform căruia două tururi ar asigura o prezență mai mare la vot nu se susține. În 2016 s-au desfășurat alegeri în 3.186 de primării, dintre care 2.275, respectiv 71,40%, dintre primari au câștigat alegerile cu un scor mai mare de 50%. Deci ar fi fost câștigători și dacă alegerile ar fi fost în două tururi. Doar 911 primari au câștigat alegerile cu un scor mai mic de 50%, iar dintre aceștia 604 au obținut scoruri între 40% și 50%. Prin urmare, afirmația că într-un singur tur de scrutin foarte mulți candidați ar deveni primari cu scoruri de sub 20% nu este

adevărată. Doar unul singur a fost în această situație la ultimele alegeri. Mai mult, dacă extrapolăm și aplicăm același calcul matematic ca în 2008, observăm că din cei 911 aproximativ 647 ar fi câștigat probabil alegerile și dacă ar fi fost două tururi de scrutin. Practic, peste 91% dintre primari ar fi câștigat indiferent de sistemul de vot, deci și argumentul referitor la legitimitate și reprezentativitate nu se susține.

Doamnelor și domnilor,

Constituția României arată [art. 114 alin. (1)] că „Guvernul își poate angaja răspunderea în fața Camerei Deputaților și a Senatului, în ședință comună, asupra unui program, a unei declarații de politică generală sau a unui proiect de lege”.

Prin decizii multiple, CCR a stabilit că la această modalitate simplificată de legiferare „trebuie să se ajungă *in extremis*” și că „acest lucru nu poate fi absolut”.

Instanța de control constituțional a subliniat că Guvernul nu își poate asuma răspunderea asupra unui proiect de lege în mod discreționar, oricând și în orice condiții.

CCR a arătat că trebuie să existe, în primul rând, o urgență în adoptarea măsurilor conținute în legea asupra căreia Guvernul și-a angajat răspunderea.

Așadar, interesul PNL de a obține avantaje electorale nu reprezintă o urgență. Acest lucru arată doar disperarea acestui partid, incapabil să guverneze și să asigure cetățenilor bunăstare. Disperarea că, în toamnă, vor fi sancționați de electorat pentru că nu au făcut nimic!

Doamnelor și domnilor,

Comisia de la Veneția a arătat, în repetate rânduri, că „modificarea frecventă a normelor sau caracterul lor complex pot dezorienta alegătorul. Alegătorul poate conchide, în mod corect sau incorect, că dreptul electoral este doar un instrument cu care operează cei care sunt la putere și că votul alegătorului nu mai este elementul esențial care decide rezultatul scrutinului” (pct. 63), respectiv că „ceea ce trebuie evitat este nu atât modificarea sistemelor de scrutin — ele pot fi întotdeauna îmbunătățite —, ci modificarea lor frecventă sau cu mai puțin de un an înainte de alegeri. Chiar în absența unei intenții de manipulare, modificările vor fi dictate de interesele iminente ale partidului politic” (pct. 65) — Codul bunelor practici în materie electorală — Linii directoare și raport explicativ, adoptat de Comisia Europeană pentru Democrație prin Drept în cadrul celei de-a 52-a Sesiuni plenare (Veneția, 18—19 octombrie 2002).

În plus, recomandările Comisiei de la Veneția vizează 3 aspecte esențiale ale legii electorale care nu trebuie modificate intempestiv, pentru că ar putea crea un avantaj competitiv celor care sunt la putere:

1. Sistemul electoral în ansamblul său (respectiv condițiile de participare la vot, modul de atribuire a mandatelor etc). Și aici se încadrează trecerea de la un tur la două tururi, pentru că se modifică modul de stabilire a câștigătorului și atribuirea mandatelor

2. Delimitarea circumscripțiilor electorale

3. Componenta birourilor electorale (BEC, BEJ, BESV)

Altfel spus, Comisia de la Veneția este preocupată ca cei care sunt la putere să nu schimbe regulile în timpul jocului pentru a-și crea un avantaj electoral. Recomandarea Comisiei este ca modificările ce vizează cele 3 aspecte de mai sus să se aplice la alegerile de la finalul următorului ciclu electoral, nu de la cel în cursul căruia se fac modificările.

Cu alte cuvinte, Comisia de la Veneția nu spune nicăieri că alegerile într-un singur tur ar fi mai puțin sau mai mult democratice decât cele din două tururi.

Așadar, PNL invocă un argument fals atunci când spune că în două tururi s-ar asigura mai multă democrație și atunci poate fi modificată legea oricând înainte de alegeri!

Doamnelor și domnilor,

Vă supun atenției alte două decizii relevante ale CCR în acest domeniu.

Prin Decizia nr. 1.557/2009, Curtea Constituțională a statuat că, la această modalitate simplificată de legiferare „trebuie să se ajungă *in extremis*, atunci când adoptarea proiectului de lege în procedura obișnuită sau în procedura de urgență nu mai este posibilă ori atunci când structura politică a Parlamentului nu permite adoptarea proiectului de lege în procedura uzuală sau de urgență”.

Prin aceeași decizie, Curtea a mai statuat că „angajarea răspunderii Guvernului asupra unui proiect de lege urmărește ca acesta să fie adoptat în condiții de maximă celeritate, conținutul reglementării vizând stabilirea unor măsuri urgente într-un domeniu de maximă importanță, iar aplicarea acestora trebuie să fie imediată. [...] Prin urmare, chiar dacă, la prima vedere, posibilitatea angajării răspunderii nu este supusă niciunei condiții, oportunitatea și conținutul inițiativei rămânând teoretic la aprecierea exclusivă a Guvernului, acest lucru nu poate fi absolut, pentru că exclusivitatea Guvernului este opozabilă numai Parlamentului, nu și Curții Constituționale ca garant al supremației Legii fundamentale”.

În plus, prin Decizia nr. 1.431/2010, Curtea a subliniat că „acceptarea ideii potrivit căreia Guvernul își poate angaja răspunderea asupra unui proiect de lege în mod discreționar, oricând și în orice condiții ar echivala cu transformarea acestei autorități în autoritate publică legiuitoare, concurrentă cu Parlamentul în ceea ce privește atribuția de legiferare”.

În considerarea acestor rațiuni, Curtea Constituțională a stabilit, pe cale jurisprudențială (Decizia nr. 1.655/2010), criteriile

a căror respectare este impusă de art. 114 din Constituție, respectiv:

- existența unei urgențe în adoptarea măsurilor conținute în legea asupra căreia Guvernul și-a angajat răspunderea;
- necesitatea ca reglementarea în cauză să fie adoptată cu maximă celeritate;
- importanța domeniului reglementat;
- aplicarea imediată a legii în cauză.

Considerăm că toate acestea sunt argumente juridice extrem de importante care susțin că ceea ce vrea să facă PNL nu este doar un imens abuz de putere, ci și o încălcare flagrantă a tuturor standardelor și principiilor europene.

Doamnelor și domnilor,

Stimați colegi,

Problema principală nu e dacă alegerile sunt într-un singur tur, în două tururi sau în zece. PSD a spus deja că este deschis oricăror discuții privind modificarea legislației electorale, pentru că, spre deosebire de PNL, nouă nu ne este frică de alegeri.

Important este, însă, ca orice modificare legislativă să țină cont de standardele europene.

Nu poți să fii la putere și să modifice legea electorală din interes conjunctural, cu câteva luni înainte de alegeri, pentru a-ți crea un avantaj propriu.

Este un abuz de putere evident. Un abuz care încalcă în mod flagrant Constituția României și standardele de bună practică definite de Comisia de la Veneția și împărtășite de toate statele membre ale Uniunii Europene. Niciunul dintre dumneavoastră nu cred că își dorește să fie părtașul unui asemenea abuz.

Problema principală nu e dacă alegerile sunt într-un singur tur, în două tururi sau în zece. Discuții privind modificarea legislației electorale se pot realiza, dar nu așa, încălcând toate normele, cutumele legislative.

Nouă nu ne este frică de alegeri, cei care schimbă legea cu 4 luni înainte de scrutin sunt cei care cred că, dacă nu schimbă regulile, vor avea o problemă, dar acesta nu este un argument democratic.

Așadar, stimați colegi, având în vedere dorința PNL de a privatiza democrația din România, vă rog să susțineți această moțiune de cenzură! Drumul României nu este spre est. Nu-i lăsați să ducă România pe acel drum!

Vă mulțumesc!

Această moțiune de cenzură a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 5 februarie 2020, în condițiile art. 67, art. 110 alin. (2) și art. 113 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ION-MARCEL CIOLACU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

TITUS CORLĂȚEAN

București, 5 februarie 2020.

Nr. 1 MC.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 603**

din 10 octombrie 2019

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin. (5)
din Ordonanța Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia, excepție ridicată de Artis Film Produktion GMBH în Dosarul nr. 4.485/2/2014 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.684D/2017.

2. La apelul nominal răspunde, pentru partea Centrul Național al Cinematografiei, domnul avocat Constantin Ghizdat, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 615D/2018 și nr. 994D/2018, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași dispoziții legale, excepție ridicată de Artis Film România — S.R.L. și de Artis Film Produktion GMBH în dosarele nr. 467/2/2015 și nr. 470/2/2015 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal răspunde, pentru partea Centrul Național al Cinematografiei, domnul avocat Constantin Ghizdat, cu împuternicire avocațială depusă la dosare. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Avocatul prezent și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu măsura conexării dosarelor. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 615D/2018 și nr. 994D/2018 la Dosarul nr. 2.684D/2017, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul apărătorului ales al părții Centrul Național al Cinematografiei, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, având în vedere că dispoziția legală criticată este o normă cu caracter special și nu contravine art. 16 și art. 129 din Constituție, autorii excepției urmărind schimbarea unei proceduri judiciare, prin adăugarea unui grad de jurisdicție.

7. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, textul criticat, prevăzând atacarea la instanță a actelor emise de comisia de soluționare a contestațiilor, respectă principiul egalității în drepturi și asigură accesul liber la justiție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

8. Prin încheierile din 11 octombrie 2017, 16 aprilie 2018 și 27 aprilie 2018, pronunțate în dosarele nr. 4.485/2/2014, nr. 467/2/2015 și nr. 470/2/2015, **Înalta Curtea de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia.** Excepția a fost ridicată de Artis Film Produktion GMBH și Artis Film România — S.R.L. în calea de atac a recursului formulat în cauze având ca obiect anularea unor acte emise de Centrul Național al Cinematografiei, în cadrul procedurii de selecție a beneficiarilor unor credite finanțate de acest organ de specialitate al administrației publice centrale în domeniul cinematografiei.

9. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autoarele acesteia susțin, în esență, că art. 50 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2005, prin eliminarea oricărei căi de atac împotriva sentinței pronunțate de Curtea de Apel București, încalcă prevederile art. 129 din Constituție, potrivit cărora, împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii.

10. Autoarele excepției arată că nu există niciun motiv invocat de legiuitor pentru a decide restrângerea dreptului la dublul grad de jurisdicție, iar procedura reglementată de art. 50 alin. (1)—(4) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2005 este relativ similară procedurii reglementate de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004. Cu toate acestea, fără nicio justificare, art. 50 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2005 elimină orice cale de atac împotriva sentinței pronunțate de Curtea de Apel București, spre deosebire de art. 20 din Legea nr. 554/2004, care arată că pot fi atacate cu recurs toate hotărârile pronunțate de instanța de fond în materia contenciosului administrativ.

11. Autoarele excepției afirmă că, din perspectiva acestei diferențe legislative, dispozițiile legale criticate, contrar art. 16 alin. (1) din Constituție, discriminează persoanele fizice sau juridice interesate de procedura acordării creditului direct, prin aceea că nu li se garantează dublul grad de jurisdicție de care beneficiază toate celelalte persoane implicate în litigiile de contencios administrativ.

12. În final, autoarele excepției, în susținerea criticilor de neconstituționalitate formulate, menționează jurisprudența Curții Constituționale cu privire la eliminarea dublului grad de jurisdicție în anumite materii, respectiv Decizia nr. 500 din 15 mai 2012.

13. **Înalta Curtea de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal** apreciază că dispozițiile art. 50 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia sunt constituționale, având în vedere că prin intermediul excepției de neconstituționalitate se urmărește, în realitate, schimbarea unei proceduri judiciare speciale, prin adăugarea unei căi de atac, neprevăzută în respectivul act normativ. Înalta Curte constată că nu se poate reține existența vreunei încălcări a art. 129 din Constituție, în condițiile în care această normă constituțională, prin sintagma „*în condițiile legii*”, lasă legiuitorului posibilitatea de a reglementa căile de atac ce se pot exercita de către cei interesați împotriva hotărârilor judecătorești în diverse materii. Totodată, instanța arată că nu se poate reține nici încălcarea prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, având în vedere că părțile unui litigiu care se desfășoară în temeiul unui act normativ special, cum este Ordonanța Guvernului nr. 39/2005, nu se află în situație identică și nici măcar comparabilă cu cei care inițiază un litigiu în temeiul dispozițiilor de drept comun prevăzute de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.

14. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

15. **Guvernul**, în Dosarul nr. 2.684D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată, deoarece textul reglementează exercitarea unei căi de atac împotriva unei decizii pronunțate de o comisie de soluționare a contestațiilor, formulată în cadrul procedurii de selecție a beneficiarilor unor credite finanțate de Centrul Național al Cinematografiei. Așadar, nu este un act administrativ prin care s-au aplicat sancțiuni, ci este o procedură judiciară specială, permisă de art. 129 din Constituție, care lasă la latitudinea legiuitorului reglementarea căilor de atac. Această interpretare a art. 129 din Constituție nu a fost invalidată de Curtea Constituțională prin deciziile invocate de autoare. Totodată, nu se poate reține nici critica referitoare la încălcarea art. 16 din Constituție privind egalitatea de tratament în fața legii, deoarece părțile din litigiile având ca obiect procedura reglementată de Ordonanța Guvernului nr. 39/2005 sunt o categorie diferită, care participă la o procedură administrativă, aspect ilustrat tocmai de reglementarea acestei proceduri speciale în cadrul acestui act normativ, iar nu prin trimitere la cadrul normativ general în materia contenciosului administrativ.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului părții, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 50 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 704 din 4 august 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 328/2006, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 649 din 27 iulie 2006, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins: „*Decizia Curții de Apel București emisă în soluționarea acestor contestații este definitivă și irevocabilă.*”

19. Curtea reține că, potrivit dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, „*De la data intrării în vigoare a Codului de procedură civilă, referirile din cuprinsul actelor normative la hotărârea judecătorească «definitivă și irevocabilă» sau, după caz, «irevocabilă» se vor înțelege ca fiind făcute la hotărârea judecătorească «definitivă»*”.

20. Autoarele excepției de neconstituționalitate consideră că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi și ale art. 129 referitor la folosirea căilor de atac.

21. Curtea, cu titlu prealabil, reține că, potrivit art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 39/2005, aceasta reglementează cadrul general de desfășurare a activităților din domeniul cinematografiei, susținerea dezvoltării industriei filmului, a culturii și educației cinematografice în România, modul de constituire și de utilizare a resurselor financiare necesare pentru realizarea, distribuția, exploatarea și arhivarea creațiilor cinematografice naționale, administrarea bunurilor care fac parte din patrimoniul cinematografiei naționale, precum și organizarea Centrului Național al Cinematografiei ca organ de specialitate al administrației publice centrale în domeniul cinematografiei.

22. Centrul Național al Cinematografiei, potrivit art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 39/2005, se reorganizează și funcționează ca organ de specialitate al administrației publice centrale în domeniul cinematografiei, instituție publică de interes național, cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Culturii și Cultelor. Activitatea Centrului Național al Cinematografiei, precum și a unităților din subordine se finanțează din venituri proprii și din subvenții alocate de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Culturii și Cultelor.

23. Fondul cinematografic este instituit pentru asigurarea mijloacelor financiare necesare dezvoltării activității cinematografice, precum și pentru îndeplinirea atribuțiilor ce revin Centrului Național al Cinematografiei și se constituie din resursele financiare stabilite potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 39/2005.

24. Curtea observă că în cuprinsul capitolului V — „*Mecanisme și modalități de finanțare a unor activități din Fondul cinematografic*” din Ordonanța Guvernului nr. 39/2005, art. 3 lit. l) și m) reglementează două tipuri de finanțări: prin acordarea de credit direct — credit financiar rambursabil, fără dobândă, acordat din Fondul cinematografic în urma câștigării unui concurs pentru producția de film și dezvoltarea de proiecte, în conformitate cu prevederile regulamentului — și prin acordarea de sprijin financiar nerambursabil — sume nerambursabile atribuite din Fondul cinematografic, sprijinul financiar automat pentru succes de public și calitate artistică, pentru distribuția și exploatarea în cinematografe a filmelor românești sau cu participare românească ori pentru organizarea sau participarea la festivaluri și târguri de profil, precum și pentru susținerea unor programe de cultură și educație cinematografică sau pentru funcționarea cinematografului de artă.

25. Conform art. 19 din Ordonanța Guvernului nr. 39/2005, creditele directe se acordă, în condițiile ordonanței, de Centrul Național al Cinematografiei, din Fondul cinematografic, persoanelor fizice și juridice autorizate și înscrise în Registrul cinematografiei.

26. Art. 50 din Ordonanța Guvernului nr. 39/2005 prevede că nerespectarea procedurilor privind acordarea creditului direct pentru producție și dezvoltare de proiect poate fi contestată, în termen de 30 de zile de la anunțarea rezultatelor sesiunii de concurs, la Ministerul Culturii și Cultelor; ministrul de resort, prin ordin, numește o comisie de soluționare a contestațiilor formată din 5 membri, comisie care se pronunță în termen de 30 de zile de la data înregistrării contestațiilor. Hotărârile comisiei de soluționare a contestațiilor pot fi atacate la Curtea de Apel București, în 30 de zile de la comunicare, iar, potrivit dispozițiilor legale criticate prin prezenta excepție — art. 50 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2005 —, decizia Curții de Apel București este definitivă.

27. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autoarele acesteia critică, în esență, lipsa căii de atac împotriva deciziei Curții de Apel București în procedura selectării beneficiarilor de credite finanțate de Centrul Național al Cinematografiei.

28. Cu privire la pretinsa încălcare a art. 129 din Constituție, Curtea reține că, așa cum a stabilit în jurisprudența sa, nicio dispoziție cuprinsă în Legea fundamentală nu instituie obligația legiuitorului de a garanta parcurgerea în fiecare cauză a tuturor gradelor de jurisdicție, ci, dimpotrivă, potrivit art. 129 din Constituție, căile de atac pot fi exercitate în condițiile legii. Legea fundamentală nu cuprinde dispoziții referitoare la obligativitatea existenței tuturor căilor de atac, ci reglementează accesul general neîngrădit la justiție al tuturor persoanelor pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor lor legitime, precum și dreptul tuturor părților interesate de a exercita căile de atac prevăzute de lege (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 380 din 6 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 682 din 22 august 2017, paragraful 17).

29. De asemenea, Curtea a reținut că, astfel cum s-a stabilit în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale se referă la posibilitatea efectivă de a supune judecării unei instanțe naționale cazul violării unui drept consacrat de convenție (Hotărârea din 26 octombrie 2000, pronunțată în *Cauza Kudla împotriva Poloniei*, 2000, paragraful 157) și, în consecință, „nu impune un anumit număr al gradelor de jurisdicție sau un anumit număr al căilor de atac”. Totodată, în conformitate cu prevederile art. 126 alin. (2) și ale art. 129 din Constituție, Curtea a statuat că „accesul la justiție nu presupune și accesul la toate mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția, iar instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, deci și reglementarea căilor ordinare sau extraordinare de atac, este de competența exclusivă a legiuitorului, care poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură. Astfel, accesul liber la justiție nu înseamnă accesul la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac”. În acest sens este și Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994.

30. Având în vedere aceste considerente, Curtea nu poate primi susținerea potrivit căreia lipsa căii de atac împotriva hotărârii pronunțate de Curtea de Apel București ar contraveni prevederilor constituționale referitoare la exercitarea căilor de atac, întrucât procedura selectării beneficiarilor de credite pentru realizarea de proiecte cinematografice finanțate de Centrul Național al Cinematografiei este o procedură specială, guvernată de celeritate, legiuitorul instituind o cale de atac administrativă soluționată de Comisia de soluționare a

contestațiilor, urmată de etapa judecătorească desfășurată în fața Curții de Apel București.

31. Totodată, Curtea nu poate reține nici critica potrivit căreia dispozițiile art. 50 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2005 discriminează persoanele fizice sau juridice interesate de procedura acordării creditului direct, prin aceea că nu li se garantează dublul grad de jurisdicție de care beneficiază toate celelalte persoane implicate în litigii de contencios administrativ. În jurisprudența sa, Curtea a reținut că problema încălcării principiului egalității și nediscriminării se pune atunci când se aplică tratament diferențiat unor cazuri egale, fără a exista o motivare obiectivă și rezonabilă (a se vedea, în acest sens, Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, precitată). Or, părțile unui litigiu promovat în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 39/2005, ordonanța care prevede o procedură specială, guvernată de principiul celerității, nu se află în aceeași situație juridică cu părțile care inițiază un litigiu în baza reglementării generale a contenciosului administrativ — Legea nr. 554/2004 —, așa încât tratamentul juridic este diferit.

32. În ceea ce privește invocarea jurisprudenței instanței de contencios constituțional prin care aceasta a sancționat eliminarea singurei căi de atac într-o anumită materie, prin Decizia nr. 507 din 17 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 747 din 29 august 2018, paragraful 30, Curtea a considerat că se impun anumite precizări. Astfel, prin Decizia nr. 500 din 15 mai 2012, Curtea a constatat că dispozițiile art. 118 alin. (31) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, potrivit căreia „Hotărârea judecătorească prin care judecătoria soluționează plângerea este definitivă și irevocabilă”, încalcă prevederile art. 21 alin. (1)—(3), ale art. 24 alin. (1), ale art. 124 alin. (2), ale art. 129, precum și ale art. 53 alin. (2) din Constituție. Soluția de admitere a Curții reprezintă un reviriment jurisprudențial în materie, justificat de anumite împrejurări factuale, și anume prevenirea unor viitoare condamnări ale României la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, pornind de la constatarea că, în baza acestui text, în practică, unele instanțe de judecată, în lipsa unei căi de atac împotriva hotărârilor pe care le pronunță, absolutizează prezumția de legalitate și temeinicie a procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor în materia circulației pe drumurile publice, fără a-și mai exercita rolul activ în ceea ce privește administrarea tuturor probelor utile, pertinente și concludente în cauză, respingând astfel plângerile contravenționale fără a intra în cercetarea fondului. Aceasta, cu atât mai mult cu cât, în materia contravențiilor la regimul circulației pe drumurile publice, prin eliminarea controlului judiciar al hotărârilor pronunțate de judecătoria se aduce atingere principiului accesului liber la justiție, dreptului la un proces echitabil, dreptului la apărare, unicității, imparțialității și egalității justiției, golindu-se astfel de conținut principiul exercitării căilor de atac. Așadar, premisele ce au stat la baza soluției de admitere pronunțate prin Decizia nr. 500 din 15 mai 2012 au avut în vedere contextul special configurat din o serie de elemente specifice, și anume: materia contravențiilor, posibila aplicare a garanțiilor stabilite de art. 6 din Convenția europeană a drepturilor omului și riscul unor condamnări în fața instanței de contencios a drepturilor omului pe fondul unei anumite practici judecătorești, prin care instanțele de judecată nu mai realizează un control efectiv de legalitate și temeinicie asupra procesului-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții la regimul circulației pe drumurile publice. Prin urmare, considerentele deciziei prin care instanța de contencios constituțional a sancționat eliminarea singurei căi de atac într-o anumită materie nu sunt aplicabile prezentei cauze.

33. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Artis Film Produktion GMBH și de Artis Film România — S.R.L. în dosarele nr. 4.485/2/2014, nr. 467/2/2015 și nr. 470/2/2015 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 50 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 octombrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 230250